

Туберкулозния бацилъ

Добригe даскала ми полуглазъ
До насатя оградити си тѣрбухъ
Избѣря сикелото, бавно съзна
И цуанъ въ тефтерито си тои-последни
Цѣпка „я излезти ти Поповъ!
Азъ ученика „вѣрно неготовъ“
Изгърво, неохвадно „излѣзъ“
Камъ чухъ гави ми си мѣи

просто свѣтъ

Но скоро върнахъ. Своя азъ куражъ
(Щахъ визъ изминади не е веднажъ!)
И се равнодушно, ямо вѣтъ лице.
Доблирихъ се със спуска ти рѣзъ.

— Каран за туберкулозния бацилъ

Каквото знаешъ, цу си днесъ училъ!

Почасъ ~~диплома~~махъ азъ практиканта старъ

Старъ зѣръ, кой да отпече тѣи си вѣи

Мѣзи дни празнувалъ своя юбилей

Петнайсетъ годишенъ въ школо, та въ ураръ

Почнахъ: това цу вѣотно е цу вѣотно